

Maastricht plus Edinburgh-Aftalen – det var det, lovforslaget, som vi stemte om, hed – og i Edinburgh-Aftalen omtales Vestunionen direkte. Uden hensyn til, om Vestunionen er en del af det ene eller det andet eller det tredje, siges det i Edinburgh-Aftalen, at Danmark ikke agter at gå ind i Vestunionen.

Når der så samtidig blev indgået en aftale mellem partierne her – måske bortset fra Fremskridtspartiet, det kan jeg ikke huske – om, at disse beslutninger i Edinburgh-Aftalen kun kan ændres gennem en ny folkeafstemning, er det ganske klart, at uanset om Vestunionen ligger på månen, hører til EU, eller hvad den nu måtte gøre, eller den er noget helt for sig selv, kan Danmark kun indtræde, hvis det godkendes af en ny folkeafstemning. Det er folket, der har beslutningsretten – og alene folket – i denne sag.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg skal gøre det meget kort.

Hr. Keld Albrechtsen er en mester i at mistænkeliggøre, og jeg synes, det er urimeligt at mistænkeliggøre Socialdemokratiet med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der skal være folkeafstemning. Det er jo besluttet her, at skal der laves noget om på de danske forbehold, skal der være folkeafstemning. Det har vi alle været med til at beslutte, og så synes jeg, det er en ganske urimelig mistænkeliggørelse.

Naturligvis står vi ved, at der skal være folkeafstemning, hvis der skal laves ændringer i de danske forbehold. Man har aldrig hørt en eneste af os sige noget andet.

Jens Kirk (V):

Konklusionen i redegørelsen fra formandskabet for Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg – kaldet SNU – er, at Danmark i forbindelse med EU's regeringskonference i 1996 skal søge fuldt medlemskab af Vestunionen. Redegørelsen hviler på det kommissorium, som den daværende socialdemokratisk ledede regering gav SNU i marts 1994. I kommissoriet står der, at udvalget bl.a. skal tage følgende forhold i betragtning:

»– De særlige sikkerhedspolitiske forhold, der aftegner sig i det danske geografiske nærømråde.

– Konsekvenserne for Danmarks sikkerhedspolitiske situation af udviklingen i Central- og Østeuropa samt Baltikum.

– I denne forbindelse bør inddrages virkninger for den sikkerhedspolitiske situation i dette område af udviklingen i Rusland, Ukraine og Belarus (Hviderusland). . . .

. . . Udvalget bør lægge tyngden i sit arbejde på de sikkerhedspolitiske aspekter og heri inddrage såvel forsvarspolitiske spørgsmål som andre elementer af sikkerhedspolitikken, dvs. økonomi, handel, kultur m.v.«

Det bredt sammensatte udvalg siger klokkeklart, at nu bør Danmark med i WEU, så nu har regeringen altså ingen begrundelse for at nedsætte et nyt udvalg for eventuelt at trække tiden ud og for at få sagen belyst fra en anden side.

Derfor vil jeg gerne her spørge udenrigsministeren, om det, vi har i denne rapport på tre hundrede og nogle og fyrrer sider, ikke er begrundelse nok, for – da udvalget jo er meget bredt nedsat – at vi, og dermed også regeringen, nu bør melde ud om, hvad vi ønsker med hensyn til WEU, og at det selvfølgelig skal være nu, debatten skal tages om det, der skal være nogle af hovedelementerne på regeringskonferencen i 1996.

I Venstre respekterer vi Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten, men derfor har vi alligevel den holdning, at Danmark bør være med i WEU efter regeringskonferencen og efter en folkeafstemning i 1996. Med over 50 lande i Europa bør Europa lære at klare sig selv og være rede til at gøre det i WEU.

WEU er jo ikke en afløser for NATO, men kun den europæiske søjle af NATO, når NATO – som vi må forvente det – udvikler sig til en 2-søjle-organisation.

De tidligere Østlande skal selvfølgelig, når muligheden byder sig, med i det vestlige samarbejde.

Fortiden har vist, at Danmark bør være fuldgældigt medlem af det vesteuropæiske forsvarssamarbejde. I vor tid viser situationen på Balkan og i Kaukasus helt klart, at tiden ikke er til nedrustning ensidigt i Europa, hvorfor vi i Venstre selvfølgelig ikke kan tilslutte os beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Men vi ønsker et klart svar fra udenrigsministeren på, om det også er regeringens holdning, at vi hurtigt skal i gang med debatten om regeringskonferencen. Udenrigsministerens parti har jo før vist sig som ekspert i hurtiglæsning.